

PRZERZASNAĆ SIĘ (1) *vb pf*

e *prawdopodobnie jasne (tak w prze-); -a-, [-ã].*

[*inf* przerzasnąć się. ◇ *praet* 3 *sg f* przerzasła się.] ◇ 3 *pl m pers* przerzasli się.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn).

Przestraszyć się; exterreri, percelli Cn:

[*przerzasnąć się czego: Nimffy ktorich [!] na sklanich stoleczkach siedziały Zaraz placz uslisawszi wszithkię się zdumyały Wyrzała Aretuza naprzod przed wszithkiemy [...] Niedarmo sie przerzasła takie⁸⁰ wzdechanya Ktore bilo ustawnye bez wszego przesthanya ŚwirPasiecz 267.*]

przerzasnąć się na co: á tym czáfem z Crucyfixu [...] táki głos wízyfcy słyfzeli: [...] Ná ten głos wízyfcy fię przerzasli/ á S. Dunítan rzekł [...]. SkarŻyw 511; [á ony [chrześcijanie] ná śmierć y ná męki ochotnie y z wefelem fzi/ á ná żadną fię rzecz ktora ieft ná świecie nástráfzliwíza/ przerzasnąć niemogli. SkarŻyw 350, 899 (Linde z XVIII w.: przelęknąć się)].

Synonimy: nastraszyć się, przelęknąć się, przestraszyć się.

Formacje współrdzenne: zdrzasnąć się, zrzasnąć się; zrzasić.

Cf PRZERZASŁY

SBu, ALKa